

ΠΡΟΣ ΦΙΛΙΠΠΗΣΙΟΥΣ

Χριστὸν ἐμπειράζοντες - Λαμβάνοντες Χριστὸν ὡς τὴν ζωὴν ἡμῶν, τύπον, σκοπὸν, δύναμιν, καὶ μυστήριον.

Ουτλινε Ποιητ: I. Εἰσαγωγή

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 1

- ¹ Παῦλος καὶ Τιμόθεος δοῦλοι Χριστοῦ Ἰησοῦ πᾶσιν τοῖς ἁγίοις ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τοῖς οὖσιν ἐν ¹Φιλίπποις ²σὺν ³ἐπισκόποις καὶ ⁴διακόνους.
- ² ¹χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ²ἀπὸ Θεοῦ Πατρὸς ἡμῶν καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.
- ³ Εὐχαριστῶ τῷ Θεῷ μου ἐπὶ πάσῃ τῇ μνηαῖ ὑμῶν,
- ⁴ πάντοτε ἐν πάσῃ δεῖσει μου ὑπὲρ πάντων ὑμῶν μετὰ χαρᾶς τὴν δέξιν ποιούμενος,
- ⁵ ἐπὶ τῇ ¹κοινωνίᾳ ὑμῶν εἰς τὸ ²εὐαγγέλιον ἀπὸ τῆς πρώτης ἡμέρας ἄχρι τοῦ νῦν,
- ⁶ πεπονητῶς αὐτὸ τοῦτο, ὅτι ὁ ἐναρξάμενος ἐν ὑμῖν ἔργον ἀγαθὸν ἐπιτελέσει ἄχρι ἡμέρας Χριστοῦ Ἰησοῦ.
- ⁷ καθὼς ἐστὶν δίκαιον ἐμοὶ τοῦτο φρονεῖν ὑπὲρ πάντων ὑμῶν, διὰ τὸ ἔχειν με ἐν τῇ καρδίᾳ ὑμᾶς, ἐν τε τοῖς δεσμοῖς μου καὶ ἐν τῇ ἀπολογίᾳ καὶ βεβαίωσει τοῦ εὐαγγελίου συνκοινωνοῦς μου τῆς χάριτος πάντας ὑμᾶς ὄντας.

¹¹ Φίλιπποι ἦν ἡ πρώτη πόλις ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ τῆς Μακεδονίας (Πράξεις 16:10-12). Διὰ τῆς πορείας τῆς διακονίας τοῦ Παυλοῦ πρὸς Εὐρώπην (Πράξεις 16:10-12), ἡ ἐκκλησία ἡ πρώτη ἐν τῇ Εὐρώπῃ ἡγερωμένη ἐν ταύτῃ πόλει.

¹² Ὡς οὐκ ἔστιν· τοῖς ἁγίοις...καὶ ἐπισκόποις καὶ διακόνους, ἀλλὰ ἐστὶν· τοῖς ἁγίοις...σὺν ἐπισκόποις καὶ διακόνους. τοῦτο ἐστὶν ὑψηλῶς σημαντικόν, ὅτι δηλοῖ ὅτι ἐν τῇ τοπικῇ ἐκκλησίᾳ οἱ ἅγιοι καὶ οἱ ἐπίσκοποι καὶ οἱ διάκονοι οὐκ εἰσὶν τρεῖς τάξεις. ἡ ἐκκλησία μόνην μίαν τάξιν τῶν ἁγίων σὺν τοῖς ἐπισκόποις καὶ τοῖς διακόνους συσταθεῖσα ἔχει. τοῦτο προσδηλοῖ ἔτι ὅτι ἐν τινι τοπικῇ δεῖ εἶναι μόνην μίαν ἐκκλησίαν σὺν ἐνὶ τάξει λαοῦ ἢ πάντας τῶν ἁγίων ἐν ταύτῃ τοπικῇ συνέστηκεν.

¹³ Ἐπίσκοποι εἰσὶν οἱ πρεσβύτεροι ἐν τινι τοπικῇ ἐκκλησίᾳ (Πράξεις 20:17, 28). πρεσβύτερος σημαίνει τὸν ἄνθρωπον καὶ ἐπίσκοπος τὴν λειτουργίαν. ὁ ἐπίσκοπος ἐστὶν πρεσβύτερος ἐν λειτουργίᾳ αὐτοῦ. ὣς οἱ ἐπίσκοποι ἐιλέγεται ἄντι πρεσβυτέρων ὅ δηλοῖ ὅτι οἱ πρεσβύτεροι τὴν ἐργουσίαν αὐτῶν ἐπληροῦντο.

¹⁴ Οἱ διάκονοι εἰσὶν ὑπὸ τῆς ἡγεμονίας τῶν ἐπισκόπων ἐν τοπικῇ ἐκκλησίᾳ (Πρὸς Τιμ. Α 3:8). ὁ στίχος τοῦτος ὁ ὅτι τοπικῇ ἐκκλησίᾳ τῶν ἁγίων σὺν ἐπισκόποις ἡγερόμενοις καὶ διακόνους διακονόντοισι συνιστάσα ἐστὶν δεικνύς, δηλοῖ ὅτι ἡ ἐκκλησία ἡ ἐν Φιλίπποις ἦν εὖ κείμενη.

¹⁵ Ἴδε τὴν δευτέρην γραφὴν τοῦ δευτέρου στιχοῦ ἐν τῷ πρώτῳ κεφαλαίῳ τῆς ἐπιστολῆς. Πρὸς Ἐφεσίους.

¹⁶ Ἴδε τὴν πρώτην γραφὴν τοῦ δευτέρου στιχοῦ ἐν τῷ πρώτῳ κεφαλαίῳ τῆς ἐπιστολῆς. Πρὸς Ἐφεσίους.

⁵¹ οἱ ἅγιοι ἐν Φιλίπποις κοινωνίαν εἶχον εἰς τὸ εὐαγγέλιον, μετέχοντες εἰς τὴν προκοπὴν τοῦ εὐαγγελίου διὰ τῆς διακονίας τοῦ ἀποστόλου Παύλου. ἡ μετοχὴ αὕτη συμπεριελάμβανε οἰκονομικὰς συνεισφορὰς αὐτῶν πρὸς τὸν ἀπόστολον (4:10, 15-16), αἵτινες ἐξήλθεν εἰς τὸν προκόπτειν τοῦ εὐαγγελίου. τοιαύτη κοινωνία, ἥ ἐφύλαξεν αὐτοὺς μὴ εἶναι ἰδιωτικοὺς καὶ ποικίλον νοῦν ἔχοντας, δηλοῖ ὅτι ἐν ἐγένοντο μετὰ τοῦ ἀποστόλου Παύλου καὶ μετὰ ἀλλήλων. τοῦτο ἔδωκεν αὐτοῖς ἔδαφος εἰς ἐμπειρίαν καὶ χάραν τοῦ Χριστοῦ, ὅ ἐστιν τὸ κυριώτατον τοῦ βιβλίου τοῦτου. ἡ ζωὴ ἡ ἐμπειρῶσα καὶ χαίρουσα τὸν Χριστόν ἐστὶν ζωὴ ἐν τῷ προκοπτῆν τοῦ εὐαγγελίου, ἐν τῷ ἀπαγγέλλειν τοῦ εὐαγγελίου, μὴ ἰδιωτικῇ ἀλλὰ κοινῇ. ὅσον πλεόν ἔχουμεν κοινωνίαν ἐν τῷ προκοπτῆν τοῦ εὐαγγελίου, ὅσον πλεόν τὸν Χριστόν ἐμπειρῶμεν καὶ χαίρομεν. τοῦτο ἀποκτείνει τὸν ἑαυτὸν ἡμῶν τε καὶ τὴν φιλοτιμίαν ἡμῶν καὶ τὴν αἵρεσιν τοῦ νοῦ ἡμῶν καὶ τὸν ἐκλογὴν ἡμῶν.

⁵² Περὶ τοῦ εὐαγγελίου, ἐν τούτῳ βιβλίῳ Παῦλος ἐχρητὸ τινι λόγοις σημαντικοῖς· κοινωνία εἰς τὸ εὐαγγέλιον, ἡ ἀπολογία καὶ βεβαίωσις τοῦ εὐαγγελίου (στ. 7), ἡ προκοπὴ τοῦ εὐαγγελίου (στ. 12), καὶ ἡ πίστις τοῦ εὐαγγελίου (στ. 27). ἡ Παύλου κήρυξις τοῦ Χριστοῦ ὡς τῆς εὐαγγελίας περιελάμβανε κοινωνίαν, ἀπολογίαν, βεβαίωσιν, προκοπὴν, καὶ τὴν πίστιν. εἰς ἀντίθεσιν, οἱ δὲ πιστοὶ οἱ Ἰουδαῖοι ἐκήρυξαν Χριστόν ἐξ ἔριδος, διαιρέσεως, πλεονεξίας, φθονοῦ, καὶ ἐριθείας, καὶ οὐκ ἐπρόκοπτον τὸ εὐαγγέλιον.

- ⁸ μάρτυς γάρ μου ὁ Θεός, ὡς ἐπιποθῶ πάντας ὑμᾶς ἐν σπλάγχνοις Χριστοῦ Ἰησοῦ.
- ⁹ καὶ τοῦτο προσεύχομαι, ἵνα ἡ ἀγάπη ὑμῶν ἔτι μᾶλλον καὶ μᾶλλον περισσεύῃ ἐν ἐπιγνώσει καὶ πάσῃ αἰσθήσει,
- ¹⁰ εἰς τὸ δοκιμάζειν ὑμᾶς τὰ διαφέροντα, ἵνα ᾗτε εἰλικρινεῖς καὶ ἀπρόσκοποι εἰς ἡμέραν Χριστοῦ,
- ¹¹ πεπληρωμένοι καρπὸν δικαιοσύνης τὸν διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς δόξαν καὶ ἔπαινον Θεοῦ.
- ¹² Γινώσκειν δὲ ὑμᾶς βούλομαι, ἀδελφοί, ὅτι τὰ κατ' ἐμὲ μᾶλλον εἰς προκοπὴν τοῦ εὐαγγελίου ἐλήλυθεν,
- ¹³ ὥστε τοὺς δεσμούς μου φανεροὺς ἐν Χριστῷ γενέσθαι ἐν ὅλῳ τῷ πραιτωρίῳ καὶ τοῖς λοιποῖς πᾶσιν,
- ¹⁴ καὶ τοὺς πλείονας τῶν ἀδελφῶν ἐν Κυρίῳ πεποινθότας τοῖς δεσμοῖς μου περισσοτέρως τολμᾷν ἀφόβως τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ λαλεῖν.
- ¹⁵ Τινὲς μὲν καὶ διὰ φθόνον καὶ ἔριν, τινὲς δὲ καὶ δι' εὐδοκίαν τὸν Χριστὸν κηρύσσουσιν.
- ¹⁶ οἱ μὲν ἐξ ἀγάπης, εἰδότες ὅτι εἰς ἀπολογίαν τοῦ εὐαγγελίου κεῖμαι,
- ¹⁷ οἱ δὲ ἐξ ἐριθείας τὸν Χριστὸν καταγγέλλουσιν, οὐχ ἄγνῳς, οἰόμενοι θλιῖψιν ἐγείρειν τοῖς δεσμοῖς μου.
- ¹⁸ τί γάρ· πλὴν ὅτι παντὶ τρόπῳ, εἴτε προφάσει εἴτε ἀληθείᾳ, Χριστὸς καταγγέλλεται, καὶ ἐν τούτῳ χαίρω· ἀλλὰ καὶ χαρήσομαι.
- ¹⁹ οἶδα γὰρ ὅτι τοῦτό μοι ἀποβήσεται εἰς σωτηρίαν διὰ τῆς ὑμῶν δεήσεως καὶ ἐπιχορηγίας τοῦ Πνεύματος Ἰησοῦ Χριστοῦ,
- ²⁰ κατὰ τὴν ἀποκαταδοκίαν καὶ ἐλπίδα μου ὅτι ἐν οὐδενὶ αἰσχυνηθήσομαι, ἀλλ' ἐν πάσῃ παρρησίᾳ ὡς πάντοτε καὶ νῦν μεγαλυνθήσεται Χριστὸς ἐν τῷ σώματί μου, εἴτε διὰ ζωῆς εἴτε διὰ θανάτου.
- ²¹ Ἐμοὶ γὰρ τὸ ζῆν Χριστὸς καὶ τὸ ἀποθανεῖν κέρδος.
- ²² εἰ δὲ τὸ ζῆν ἐν σαρκί, τοῦτό μοι καρπὸς ἔργου, καὶ τί αἰρήσομαι οὐ γνωρίζω.
- ²³ συνέχομαι δὲ ἐκ τῶν δύο, τὴν ἐπιθυμίαν ἔχων εἰς τὸ ἀναλῦσαι καὶ σὺν Χριστῷ εἶναι, πολλῷ γὰρ μᾶλλον κρεῖσσον.
- ²⁴ τὸ δὲ ἐπιμένειν τῇ σαρκὶ ἀναγκαιότερον δι' ὑμᾶς.
- ²⁵ καὶ τοῦτο πεποινθῶς οἶδα, ὅτι μενῶ καὶ παραμενῶ πᾶσιν ὑμῖν εἰς τὴν ὑμῶν προκοπὴν καὶ χαρὰν τῆς πίστεως,
- ²⁶ ἵνα τὸ καύχημα ὑμῶν περισσεύῃ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ ἐν ἐμοὶ διὰ τῆς ἐμῆς παρουσίας πάλιν πρὸς ὑμᾶς.
- ²⁷ Μόνον ἀξίως τοῦ εὐαγγελίου τοῦ Χριστοῦ πολιτεύεσθε, ἵνα εἴτε ἐλθὼν καὶ ἰδὼν ὑμᾶς εἴτε ἀπὸν ἀκούω τὰ περὶ ὑμῶν, ὅτι στήκετε ἐν ἐνὶ πνεύματι, μιᾷ ψυχῇ συναθροῦντες τῇ πίστει τοῦ εὐαγγελίου,
- ²⁸ καὶ μὴ πυρρόμενοι ἐν μηδενὶ ὑπὸ τῶν ἀντικειμένων, ἥτις ἐστὶν αὐτοῖς ἔνδειξις ἀπωλείας, ὑμῶν δὲ σωτηρίας, καὶ τοῦτο ἀπὸ Θεοῦ.
- ²⁹ ὅτι ὑμῖν ἐχαρίσθη τὸ ὑπὲρ Χριστοῦ, οὐ μόνον τὸ εἰς αὐτὸν πιστεύειν ἀλλὰ καὶ τὸ ὑπὲρ αὐτοῦ πάσχειν,
- ³⁰ τὸν αὐτὸν ἀγῶνα ἔχοντες οἷον εἶδετε ἐν ἐμοὶ καὶ νῦν ἀκούετε ἐν ἐμοί.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 2

- ¹ Εἴ τις οὖν παράκλησις ἐν Χριστῷ, εἴ τι παραμύθιον ἀγάπης, εἴ τις κοινωνία Πνεύματος, εἴ τις σπλάγχνα καὶ οἰκτιρμοί,
- ² πληρώσατέ μου τὴν χαρὰν ἵνα τὸ αὐτὸ φρονῆτε, τὴν αὐτὴν ἀγάπην ἔχοντες, σύνψυχοι, τὸ ἐν φρονοῦντες,
- ³ μηδὲν κατ' ἐριθείαν μηδὲ κατὰ κενοδοξίαν, ἀλλὰ τῇ ταπεινοφροσύνῃ ἀλλήλους ἡγούμενοι ὑπερέχοντες ἑαυτῶν,
- ⁴ μὴ τὰ ἑαυτῶν ἕκαστοι σκοποῦντες, ἀλλὰ καὶ τὰ ἐτέρων ἕκαστοι.
- ⁵ τοῦτο φρονεῖτε ἐν ὑμῖν ὃ καὶ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ,
- ⁶ ὃς ἐν μορφῇ Θεοῦ ὑπάρχων οὐχ ἄρπαγμόν ἡγήσατο τὸ εἶναι ἴσα Θεῷ,
- ⁷ ἀλλὰ ἑαυτὸν ἐκένωσεν μορφὴν δούλου λαβών, ἐν ὁμοιώματι ἀνθρώπων γενόμενος· καὶ σχήματι εὑρεθείς ὡς ἄνθρωπος
- ⁸ ἑταπείνωσεν ἑαυτὸν γενόμενος ὑπήκοος μέχρι θανάτου, θανάτου δὲ σταυροῦ.
- ⁹ διὸ καὶ ὁ Θεὸς αὐτὸν ὑπερύψωσεν, καὶ ἔχαρίσατο αὐτῷ τὸ ὄνομα τὸ ὑπὲρ πᾶν ὄνομα,
- ¹⁰ ἵνα ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ πᾶν γόνυ κάμψῃ ἐπουρανίων καὶ ἐπιγείων καὶ καταχθονίων,
- ¹¹ καὶ πᾶσα γλῶσσα ἐξομολογήσῃται ὅτι ΚΥΡΙΟΣ ΙΗΣΟΥΣ ΧΡΙΣΤΟΣ εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς.
- ¹² Ὡστε, ἀγαπητοί μου, καθὼς πάντοτε ὑπηκούσατε, μὴ ὡς ἐν τῇ παρουσίᾳ μου μόνον ἀλλὰ νῦν πολλῷ μᾶλλον ἐν τῇ ἀπουσίᾳ μου, μετὰ φόβου καὶ τρόμου τὴν ἑαυτῶν σωτηρίαν κατεργάζεσθε·
- ¹³ Θεὸς γὰρ ἐστὶν ὁ ἐνεργῶν ἐν ὑμῖν καὶ τὸ θέλει καὶ τὸ ἐνεργεῖν ὑπὲρ τῆς εὐδοκίας.
- ¹⁴ πάντα ποιεῖτε χωρὶς γογγυσμῶν καὶ διαλογισμῶν,
- ¹⁵ ἵνα γένησθε ἄμεμπτοι καὶ ἀκέραιοι, τέκνα Θεοῦ ἄμωμα μέσον γενεᾶς σχολιᾶς καὶ διεστραμμένης, ἐν οἷς φαίνεσθε ὡς φωστῆρες ἐν κόσμῳ,
- ¹⁶ λόγον ζωῆς ἐπέχοντες, εἰς καύχημα ἡμεῖς εἰς ἡμέραν Χριστοῦ, ὅτι οὐκ εἰς κενὸν ἔδραμον οὐδὲ εἰς κενὸν ἐκοπίασα.
- ¹⁷ Ἀλλὰ εἰ καὶ σπένδομαι ἐπὶ τῇ θυσίᾳ καὶ λειτουργίᾳ τῆς πίστεως ὑμῶν, χαίρω καὶ συнχαίρω πᾶσιν ὑμῖν·
- ¹⁸ τὸ δὲ αὐτὸ καὶ ὑμεῖς χαίρετε καὶ συнχαίρετέ μοι.
- ¹⁹ Ἐλπίζω δὲ ἐν Κυρίῳ Ἰησοῦ Τιμόθεον ταχέως πέμψαι ὑμῖν, ἵνα καὶ εὐψυχῶ γνοῦς τὰ περὶ ὑμῶν.
- ²⁰ οὐδένα γὰρ ἔχω ισόψυχον, ὅστις γνησίως τὰ περὶ ὑμῶν μεριμνήσει·
- ²¹ οἱ πάντες γὰρ τὰ ἑαυτῶν ζητοῦσιν, οὐ τὰ Χριστοῦ Ἰησοῦ.
- ²² τὴν δὲ δοκιμὴν αὐτοῦ γινώσκετε, ὅτι ὡς πατρὶ τέκνον σὺν ἡμεῖς ἐδούλευσεν εἰς τὸ εὐαγγέλιον.
- ²³ Τοῦτον μὲν οὖν ἐλπίζω πέμψαι ὡς ἂν ἀφίδω τὰ περὶ ἡμῶν ἐξαυτῆς·
- ²⁴ πέποιθα δὲ ἐν Κυρίῳ ὅτι καὶ αὐτὸς ταχέως ἐλεύσομαι.
- ²⁵ ἀναγκαῖον δὲ ἡγησάμην Ἐπαφρόδιτον τὸν ἀδελφὸν καὶ συνεργὸν καὶ συνστρατιώτην μου, ὑμῶν δὲ ἀπόστολον καὶ λειτουργὸν τῆς χρείας μου, πέμψαι πρὸς ὑμᾶς,

- ²⁶ ἐπειδὴ ἐπιποθῶν ἦν πάντας ὑμᾶς, καὶ ἀδελφονῶν, διότι ἠκούσατε ὅτι ἡσθένησεν.
- ²⁷ καὶ γὰρ ἡσθένησεν παραπλήσιον θανάτῳ· ἀλλὰ ὁ Θεὸς ἠλέησεν αὐτόν, οὐκ αὐτὸν δὲ μόνον ἀλλὰ καὶ ἐμέ, ἵνα μὴ λύπην ἐπὶ λύπην σχῶ.
- ²⁸ σπουδαιότερως οὖν ἔπεμψα αὐτόν, ἵνα ἰδόντες αὐτόν πάλιν χαρῇτε καὶ γὰρ ἀλυπότερος ὤ.
- ²⁹ προσδέχεσθε οὖν αὐτόν ἐν Κυρίῳ μετὰ πάσης χαρᾶς, καὶ τοὺς τοιούτους ἐντίμους ἔχετε,
- ³⁰ ὅτι διὰ τὸ ἔργον Χριστοῦ μέχρι θανάτου ἠγγισεν παραβολευσάμενος τῇ ψυχῇ, ἵνα ἀναπληρώσῃ τὸ ὑμῶν ὑστέρημα τῆς πρὸς με λειτουργίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 3

- ¹ Τὸ λοιπόν, ἀδελφοί μου, χαίρετε ἐν Κυρίῳ. τὰ αὐτὰ γράφειν ὑμῖν ἐμοὶ μὲν οὐκ ὀκνηρόν, ὑμῖν δὲ ἀσφαλές.
- ² Βλέπετε τοὺς κύνas, βλέπετε τοὺς κακοὺς ἐργάτας, βλέπετε τὴν κατατομήν.
- ³ ἡμεῖς γὰρ ἐσμεν ἡ περιτομή, οἱ Πνεύματι Θεοῦ λατρεύοντες καὶ καυχώμενοι ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ καὶ οὐκ ἐν σαρκὶ πεποιθότες,
- ⁴ καίπερ ἐγὼ ἔχων πεποιθήσιν καὶ ἐν σαρκί. Εἴ τις δοκεῖ ἄλλος πεποιθέναι ἐν σαρκί, ἐγὼ μᾶλλον·
- ⁵ περιτομῇ ὀκταήμερος, ἐκ γένους Ἰσραὴλ, φυλῆς Βενιαμὴν, Ἑβραῖος ἐξ Ἑβραίων, κατὰ νόμον Φαρισαῖος,
- ⁶ κατὰ ζῆλος διώκων τὴν ἐκκλησίαν, κατὰ δικαιοσύνην τὴν ἐν νόμῳ γενόμενος ἄμεμπτος.
- ⁷ Ἀλλὰ ἅτινα ἦν μοι κέρδη, ταῦτα ἤγνημαι διὰ τὸν Χριστὸν ζημίαν.
- ⁸ ἀλλὰ μὲν οὖν γε καὶ ἡγοῦμαι πάντα ζημίαν εἶναι διὰ τὸ ὑπερέχον τῆς γνώσεως Χριστοῦ Ἰησοῦ τοῦ Κυρίου μου, δι' ὃν τὰ πάντα ἐζημιώθην, καὶ ἡγοῦμαι σκύβαλα ἵνα Χριστὸν κερδήσω
- ⁹ καὶ εὐρεθῶ ἐν αὐτῷ, μὴ ἔχων ἐμὴν δικαιοσύνην τὴν ἐκ νόμου, ἀλλὰ τὴν διὰ πίστεως Χριστοῦ, τὴν ἐκ Θεοῦ δικαιοσύνην ἐπὶ τῇ πίστει,
- ¹⁰ τοῦ γινῶναι αὐτόν καὶ τὴν δύναμιν τῆς ἀναστάσεως αὐτοῦ καὶ κοινωνίαν παθημάτων αὐτοῦ, συμμορφιζόμενος τῷ θανάτῳ αὐτοῦ,
- ¹¹ εἰ πως καταντήσω εἰς τὴν ἐξανάστασιν τὴν ἐκ νεκρῶν.
- ¹² οὐχ ὅτι ἤδη ἔλαβον ἢ ἤδη τετελείωμαι, διώκω δὲ εἰ καὶ καταλάβω, ἐφ' ᾧ καὶ κατελήμφθην ὑπὸ Χριστοῦ Ἰησοῦ.
- ¹³ ἀδελφοί, ἐγὼ ἐμαυτὸν οὕτω λογίζομαι κατελιπέναι· ἐν δέ, τὰ μὲν ὀπίσω ἐπιλανθανόμενος τοῖς δὲ ἔμπροσθεν ἐπεκτεινόμενος,
- ¹⁴ κατὰ σκοπὸν διώκω εἰς τὸ βραβεῖον τῆς ἄνω κλήσεως τοῦ Θεοῦ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.
- ¹⁵ Ὅσοι οὖν τέλειοι, τοῦτο φρονῶμεν· καὶ εἴ τι ἐτέρως φρονεῖτε, καὶ τοῦτο ὁ Θεὸς ὑμῖν ἀποκαλύψει·
- ¹⁶ πλὴν εἰς ὃ ἐφθάσαμεν, τῷ αὐτῷ στοιχεῖν.
- ¹⁷ Συνμιμηταί μου γίνεσθε, ἀδελφοί, καὶ σκοπεῖτε τοὺς οὕτως περιπατοῦντας καθὼς ἔχετε τύπον ἡμᾶς.
- ¹⁸ πολλοὶ γὰρ περιπατοῦσιν οὕς πολλάκις ἔλεγον ὑμῖν, νῦν δὲ καὶ κλαίων λέγω, τοὺς ἐχθροὺς τοῦ σταυροῦ τοῦ Χριστοῦ,
- ¹⁹ ὧν τὸ τέλος ἀπώλεια, ὧν ὁ θεὸς ἡ κοιλία καὶ ἡ δόξα ἐν τῇ αἰσχύνῃ αὐτῶν, οἱ τὰ ἐπίγεια φρονοῦντες.
- ²⁰ ἡμῶν γὰρ τὸ πολίτευμα ἐν οὐρανοῖς ὑπάρχει, ἐξ οὗ καὶ Σωτῆρα ἀπεκδεχόμεθα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν,
- ²¹ ὃς μετασχηματίζει τὸ σῶμα τῆς ταπεινώσεως ἡμῶν σύμμορφον τῷ σώματι τῆς δόξης αὐτοῦ, κατὰ τὴν ἐνέργειαν τοῦ δύνασθαι αὐτόν καὶ ὑποτάξαι αὐτῷ τὰ πάντα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 4

- ¹ Ὡστε, ἀδελφοί μου ἀγαπητοί καὶ ἐπιπόθητοι, χαρὰ καὶ στέφανός μου, οὕτως στήκετε ἐν Κυρίῳ, ἀγαπητοί.
- ² Εὐοδίαν παρακαλῶ καὶ Συντύχην παρακαλῶ τὸ αὐτὸ φρονεῖν ἐν Κυρίῳ.
- ³ καὶ ἐρωτῶ καὶ σέ, γνήσιε σύνζυγε, συναμβάνου αὐταῖς, αἵτινες ἐν τῷ εὐαγγελίῳ συνήθλησάν μοι μετὰ καὶ Κλήμεντος καὶ τῶν λοιπῶν συνεργῶν μου, ὧν τὰ ὀνόματα ἐν βίβλῳ ζῶῃς.
- ⁴ Χαίρετε ἐν Κυρίῳ πάντοτε· πάλιν ἐρῶ, χαίρετε.
- ⁵ τὸ ἐπιεικὲς ὑμῶν γνωσθήτω πᾶσιν ἀνθρώποις· ὁ Κύριος ἐγγύς·
- ⁶ μηδὲν μεριμνᾶτε, ἀλλ' ἐν παντὶ τῇ προσευχῇ καὶ τῇ δεήσει μετὰ εὐχαριστίας τὰ αἰτήματα ὑμῶν γνωρίζεσθω πρὸς τὸν Θεόν.
- ⁷ καὶ ἡ εἰρήνη τοῦ Θεοῦ ἡ ὑπερέχουσα πάντα νοῦν φρουρήσει τὰς καρδίας ὑμῶν καὶ τὰ νοήματα ὑμῶν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.
- ⁸ Τὸ λοιπόν, ἀδελφοί, ὅσα ἐστὶν ἀληθῆ, ὅσα σεμνά, ὅσα δίκαια, ὅσα ἀγνά, ὅσα προσφιλῆ, ὅσα εὐφρῆμα, εἴ τις ἀρετὴ καὶ εἴ τις ἔπαινος, ταῦτα λογίζεσθε·
- ⁹ ἃ καὶ ἐμάθετε καὶ παρελάβετε καὶ ἠκούσατε καὶ εἶδετε ἐν ἐμοί, ταῦτα πράσσετε· καὶ ὁ Θεὸς τῆς εἰρήνης ἔσται μεθ' ὑμῶν.
- ¹⁰ Ἐχάρην δὲ ἐν Κυρίῳ μεγάλως ὅτι ἤδη ποτὲ ἀνευθάλετε τὸ ὑπὲρ ἐμοῦ φρονεῖν· ἐφ' ᾧ καὶ ἐφρονεῖτε, ἡκαιρεῖσθε δέ.
- ¹¹ οὐχ ὅτι καθ' ὑστέρησιν λέγω· ἐγὼ γὰρ ἔμαθον ἐν οἷς εἰμι αὐτάρκης εἶναι.
- ¹² οἶδα καὶ ταπεινοῦσθαι, οἶδα καὶ περισσεύειν· ἐν παντὶ καὶ ἐν πᾶσιν μεμύημαι, καὶ χορτάζεσθαι καὶ πεινᾶν, καὶ περισσεύειν καὶ ὑστερεῖσθαι.
- ¹³ πάντα ἰσχύω ἐν τῷ ἐνδυναμοῦντί με.
- ¹⁴ πλὴν καλῶς ἐποιήσατε συνκοινωνήσαντές μοι τῇ θλίψει.
- ¹⁵ οἶδατε δὲ καὶ ὑμεῖς, Φιλιππησίοι, ὅτι ἐν ἀρχῇ τοῦ εὐαγγελίου, ὅτε ἐξῆλθον ἀπὸ Μακεδονίας, οὐδεμία μοι ἐκκλησία ἐκοινώνησεν εἰς λόγον δόσεως καὶ λήμψεως εἰ μὴ ὑμεῖς μόνοι,
- ¹⁶ ὅτι καὶ ἐν Θεσσαλονίκῃ καὶ ἅπαξ καὶ δις εἰς τὴν χρεῖαν μοι ἐπέμψατε.
- ¹⁷ οὐχ ὅτι ἐπιζητῶ τὸ δόμα, ἀλλὰ ἐπιζητῶ τὸν καρπὸν τὸν πλεονάζοντα εἰς λόγον ὑμῶν.
- ¹⁸ ἀπέχω δὲ πάντα καὶ περισσεύω· πεπλήρωμαι δεξάμενος παρὰ Ἐπαφροδίτου τὰ παρ' ὑμῶν, ὁσμήν εὐωδίας, θυσίαν δεκτὴν, εὐάρεστον τῷ Θεῷ.
- ¹⁹ ὁ δὲ Θεός μου πληρώσει πᾶσαν χρεῖαν ὑμῶν κατὰ τὸ πλοῦτος αὐτοῦ ἐν δόξῃ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.
- ²⁰ τῷ δὲ Θεῷ καὶ Πατρὶ ἡμῶν ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν.
- ²¹ Ἀσπάσασθε πάντα ἅγιον ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. ἀσπάζονται ὑμᾶς οἱ σὺν ἐμοί ἀδελφοί.
- ²² ἀσπάζονται ὑμᾶς πάντες οἱ ἅγιοι, μάλιστα δὲ οἱ ἐκ τῆς Καίσαρος οἰκίας.
- ²³ Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ τοῦ πνεύματος ὑμῶν.